

1. deild menn:

Viljin á muni

KÍF vann, tí tað leikti samanbitið allan dystin. Aðaltrupulleikin hjá VÍF er, at leikararnir leika í ymskum kervum

Sagan endurtekur seg: nú er nakað fráliðið, síðan kappingarársbyrjan og KÍF er komið í venjing. Og tá eru teir ikki so at koma í takholt við. Mikukvöldið fekk KÍF javnleik imóti VÍF. Sum leikur gekk hetta kvöldið var úrslitið so púrasta í lagi.

KÍF samanbitið

Liðið spælir eisini 100% samanbitið allan dystin, og tá ger tað minni, at leikararnir ikki eru kropsliga drúgvir. At teir eru lættir og skjóttir, vigar væl uppmóti hesum.

I álopinum oyðslar KÍF sera liðið, letur bóltin ganga uttan at talan er um bara bóltflyting — til møguleikin er har. So royna teir seg og væl gongur í hond. Ein stórir fyrimunur her er tað, at liðið hevur goðar vengur, sum tora at fara sjálvir.

Góður málverji

Verjuspælið er sera framfýsið og so hevur liðið ein sera góðan málmann. Hetta kvöldið tók hann fleiri upplagdar VÍF-malmöguleikar. Og í hond-bólti eru tað ikki minst

evnini til ikki at oyðsla, sum telja.

Misjavnur leikhugur

Aðaltrupulleikin hjá VÍF í lótni er helst tann, at trupult er at sjóðað liðið saman til eina eind, tá ikki liðið alt leikar samanbitið. At liðið kann rigga, sá vit í Europa Cup-dystinum og ikki minst meginpartin av dystinum imóti Kyndil.

Tá uppgávarnar ikki eru so stórar, tykist tað sum um leikararnir koyra

hvør í sinum kervi, og hetta gevur alt ov tíðum kink í spælið. At fáa hetta í rættlag tykist vera størsta uppgávan hjá Jørleifi í lótni.

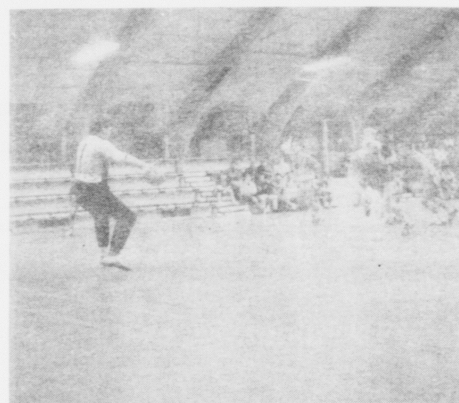
ówh

1. deild menn

KÍF—VÍF
16—16 (7—7)

KÍF

Mál: Jákup Dam 7 (3+*),

Vagnur Johannesen 4, Fridrik Joensen (*) og Joan P. Olsen 2, og Petur M. Johansen. Útvisingar: Petur M. Johansen 3 (disk.), Jákup Dam og Joan P. Olsen 2, og Jógvan E. Jacobsen, Vagnur Johannesen.

VÍF

Mál: Kári Mortensen 5, Bent Jákup Hansen 4 (1),

1. deild menn:

Venjingarkvøld, sum telur við

Havnar-liðini vóru so greið yvir sínámillum styrkislutfallið, at tey tigandi avtalaðu at gera eitt venjingarkvøld burturúr landskappingardystinum.

Dysturin imillum Kyndil og Neistan hjá monnum var nóg illa byrjaður, so sást hvønn veg tað bar. 1—3 og 4—6 var Neistin aftanfyrir, men annars var munurin ongantið minni enn trý mál. Tá hálvleikur var, var støðan 10—5 til Neistan.

Ikki hart spæl

Dysturin gjørdist sostatt ongantið nekur hart leikt lokal-orrusta, t.d. vóru lógarbrotini rættiliga fá. Kyndil vann uppá størri kropsstyrki og rutinu (teir eru sum kunnugt eitt ár ella so eldri enn Neistaleikararnir!)

Málverjarnir

Tískil kundu liðini tað sama leggja seg eftir at fáa roynt nakað av tí tey hava í posanum. Fleiri leikarar, sum vanliga ikki hava nógva leiktið, sluppu at royna seg, t.d. málverjarnir Ingi Rasmussen (Neistin) og Erlendur Johannesen (Kyndil).

Ørgrynna av skotum

Leikararnir royndu seg við nýggjum kombinationum, sum ikki eru finpusaðar enn. Úrslitið var misjavn: í summum førum gott og í øðrum førum meira fløkjasligt, m.a. tí at konsentratióin bilaði.

Hvat fer at siggjast eftir?

Og so skutu teir. Sjáldan hevur tú sæð dyst við so nógvm skotroyndum og so nógvm misnýttum malmöguleikum. Jú, sekunda-málverjarnir sluppu at royna seg.

Nú biða vit í spenningi eftir, hvat liðini veruliga fingur burturúr hesum venjingarkvøldinum. Tað eigur at siggjast eftir í komandi dystinum.

ówh/heimildarf.

1. deild menn

Neistin—Kyndil
13—19 (5—10)

Neistin

Mál: Páll Nólsoy 6 (1+*) (t.v.s. eitt brotskast-mál og eitt misnýtt brotskast), Ragnar Steinasson og Marni Joensen 2, Uni Wardum (1), Eyðun Jensen og Rólvur Berg 1, og Jón Hansen (*). Ávaring: Uni Wardum og Páll Nólsoy. Útvisingar: Uni Wardum.

Kyndil

Mál: Kenneth Nielsen 6 (1), John Egholm 4, Jónleif Sólsker 3 (1), Sophus Dal-Christiansen 2, og

Andreas Martensen (*), Hannis Wardum, Birgir Hansen og Rói Arting 1. Útvisingar: Andreas Martensen 2.

Niels Finaasgata 5 tlf.: 11403

